

27.9.2006

Dnro 3104/4/05

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Kristian Holman

VAPAUDENMENETYKSEN PERUSTEET

1

KANTELU

Kantelija arvosteli eduskunnan oikeusasiamiehelle 15.10.2005 osoittamassaan kirjoituksessa Hyvinkään kihlakunnan poliisiviranomaisten menettelyä hänen autonsa pysäyttämiseen sekä sitä seuranneeseen vapaudenmenetykseensä liittyvien tapahtumien yhteydessä seuraavasti:

Poliisit olivat pysäyttäneet kantelijan kuljettaman henkilöauton, tarkastaneet hänen ajokorttinsa, ajoneuvon rekisteriotteen sekä suorittaneet puhalluskokeen, joka ei ollut osoittanut, että kantelija olisi ollut alkoholin vaikutuksen alainen. Tämän jälkeen häntä oli pyydetty nousemaan ulos autosta ja hänelle oli suoritettu henkilöntarkastus ilmoittamatta syytä toimenpiteelle. Toimenpiteen jälkeen hänet oli komennettu poliisiautoon istumaan. Kantelija kyseenalaistaa poliisin toimenpiteen oikeudellisen perusteen.

Kantelija kertoo myös, että poliisit olivat suorittaneet kotietsinnän hänen kuljettamaansa ajoneuvoon, avanneet ajoneuvon sisällä olleen kantelijan salkun ja tutkineet sen sisällön.

Kantelija oli kertomansa mukaan edelleen kuljetettu Hyvinkään kihlakunnan poliisilaitokselle, jossa hänet oli laitettu "selliin" ilman että hänelle olisi ilmoitettu hänen vapaudenmenetyksensä perustetta. Poliisilaitoksella hänelle oli suoritettu huumausainetestit (sylkitesti) ja sen tuloksen varmistuttua hänet oli päästetty vapaaksi ja hänelle oli annettu rangaistusvaatimus liikenne rikkomuksesta. Hänen mukaansa hänen vapaudenmenetyksensä oli kestänyt lähes kaksi tuntia.

Kantelija katsoo joutuneensa poliisin mielivaltaisen kohtelun kohteeksi ja haluaa oikeusasiamiehen tutkivan poliisin menettelyn laillisuuden.

- - -

3

RATKAISU

3.1

Poliisin näkemys tapahtumista

Poliisilta saadussa selvityksessä todetaan, että kantelija ei ollut noudattanut pakollinen pysäyttäminen -liikennemerkkiä, vaan oli jatkanut matkaansa pysäyttämättä. Poliisin kytkettyä poliisiauton pysäytysvalon toimintaan kantelijan kuljettava auto oli kääntynyt pienelle sivukadulle, jolloin poliisipartio oli saanut vaikutelman, että kyseisen auton kuljettaja olisi yrittänyt välttää auton pysäyttämisen ja näin joutumasta tekemisiin poliisin kanssa.

Poliisin pysäytettyä auton ja puhuteltua autoa kuljettanutta kantelijaa hän oli kertonut poliisille, ettei väsymyksen vuoksi ollut huomannut aiemmassa risteyksessä ollutta liikennemerkkiä. Poliisin näkemyksen mukaan kantelijan liikehdintä ja nopeatempoinen puhe vaikuttivat epänormaaleilta, minkä perusteella poliisille oli syntynyt epäily, että kantelija olisi ollut päihtynyt.

Kantelijalle suoritettun alkometripuhalluskokeen tulos oli osoittanut, ettei hän ollut alkoholin vaikutuksen alainen. Koska poliisipartion mielestä puhalluskokeen tulos oli ristiriidassa kantelijan käyttäytymisestä tehtyjen havaintojen kanssa, poliisi oli jatkanut kantelijan ajokunnon selvittämistä. Tämä oli edellyttänyt kantelijan kuljettamista Hyvinkään kihlakunnan poliisilaitokselle syljestä tehtävän huumausainetestin suorittamista varten.

Kantelijalle sekä tämän autossa matkustajana olleelle henkilölle oli tehty turvallisuustarkastus ennen poliisiasemalle siirtymistä. Tarkastuksen yhteydessä autossa matkustajana olleelta henkilöltä oli löytynyt kääntöveitsi, jossa oli ollut hasismuruja.

Kantelija oli kuljetettu poliisilaitokselle poliisimiehen kuljettamana omalla autollaan ja hänen autossaan matkustajana ollut henkilö poliisiautossa. Poliisilaitoksella kantelija sekä hänen seurassaan ollut henkilö oli sijoitettu suljettuun tilaan eli ns. sumppuun poistumisen estämiseksi. Kantelijalle oli poliisilaitoksella suoritettu huumausainetestit ja hänen autossaan oli suoritettu kotietsintä.

Poliisin tehtävärekisterin mukaan poliisin tehtävä oli alkanut klo 9.41 ja se oli päätetty klo 11.17.

3.2

Kannanotto

3.2.1

Henkilöön kohdistuneet toimenpiteet

Kuljettajan ajokunnon valvonta

Poliisin suorittama liikennevalvonta perustuu tieliikennelain 7 luvun säännöksiin sekä pakkokeinolain 6 luvun 3 §:ään.

Tieliikennelain 93 §:n mukaan ajoneuvo on poliisimiehen antamasta merkistä pysäytettävä (1 momentti). Kuljettaja on velvollinen noudattamaan poliisimiehen ajoneuvon kunnon, varusteiden ja kuormituksen tarkastamiseksi antamia

määräyksiä sekä sallimaan ajoneuvon liikennekelpoisuuden tarkastamisen (2 momentti).

Pakkokeinolain 6 luvun 3 §:n mukaan poliisimies voi määrätä moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettajan tai muussa rikoslain 23 luvussa tarkoitettussa tehtävässä toimivan henkilön kokeeseen, joka tehdään tämän mahdollisesti nauttiman alkoholin tai muun huumaavan aineen toteamiseksi. Kokeesta kieltäytynyt on velvollinen alistumaan 5 luvun 9 §:ssä tarkoitettuun henkilönkatsastukseen (1 momentti). Edellä tarkoitettu koe on tehtävä siten ja sellaisella menetelmällä, ettei siitä aiheudu tarpeetonta tai kohtuutonta haittaa tutkittavalle (3 momentti).

Liikennevalvonta on pääsääntöisesti tavanomaista yleisvalvontaa, jonka kohteeksi kuka tahansa voi yleisellä paikalla joutua. Kuljettajan ajokunnon valvonta sekä ajoasiakirjojen ja ajoneuvon kuormituksen tarkastaminen ovat tavanomaisia poliisin suorittaman liikennevalvonnan muotoja, eikä niiden suorittamiseen tarvitse olla olemassa tapauskohtaisia perusteita. Myöskään kynnystä tällaisten poliisin suorittamaan normaaliin liikennevalvontaan kuuluvien tarkastusten tekemiseen ei voida asettaa kovin korkealle. Tästä huolimatta toimenpiteiden on oltava poliisilain 2 §:n edellyttämällä tavalla perusteltuja suhteessa tehtävän tärkeyteen ja kiireellisyyteen sekä tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttaviin seikkoihin (2 momentti).

Tässä tapauksessa kantelijan ajoneuvon pysäyttämisen syy on ollut poliisin tekemä havainto hänen ajovirheestään; pakollinen pysäyttäminen -liikennemerkin noudattamatta jättämisestä. Poliisin selvitysten johdosta antamassaan vastineessa kantelija ei ole kiistänyt syyllistymistään mainittuun rikkomukseen.

Mitä tulee poliisin tekemiin havaintoihin kantelijan käyttäytymisestä, on kantelija vastineessaan kertonut, että hän oli ollut tulossa sairastuneen läheisensä luota ja siitä syystä "väsynyt ja surullinen".

Pidän sinänsä ymmärrettävänä kantelijan esittämiä perusteluja mahdolliselle poikkeavalle käyttäytymiselleen, mutta arvioidessani tapahtunutta ja kantelijan käyttäytymisestä tehtyjä havaintoja poliisin tekemien havaintojen perusteella ja poliisin näkökulmasta, katson, että poliisilla on ollut perusteltu syy ryhtyä selvittämään kantelijan ajokuntoa ja jatkaa asian selvittämistä alkoholin poissulkevan alkometrituloksen jälkeenkin. Poliisin selvityksessä on todettu, että kantelijaan kohdistettu päihde-epäily oli ollut "ilmeinen".

Pakkokeinolaki edellyttää, ettei kuljettajan ajokunnon tarkastamiseen liittyvän kokeen suorittaminen saisi aiheuttaa tarpeetonta tai kohtuutonta haittaa. Poliisin selvityksessä todetaan, että tapahtuma-aikaan Hyvinkään kihlakunnan poliisilaitoksella oli käytössä Cozart-merkkinen sylkitesti, jota säilytettiin poliisilaitoksen tiloissa. Selvityksessä todetaan, että kyseisen testin suorittamista poliisilaitoksella pidettiin vähemmän haittaa aiheuttavana kuin kantelijan toimittamista kliiniseen testiin ja mahdollisesti myös veri- ja virtsakokeeseen.

Katson, ettei poliisin menettelyä sen suorittaessa poliisilaitoksella kantelijalle

sykkitestiin voida pitää hänelle tarpeetonta ja kohtuutonta haittaa aiheuttaneena toimenpiteenä.

Turvallisuustarkastuksen suorittaminen

Selvitykset antavat viitteitä siitä, että poliisi olisi ensin tehnyt havaintonsa kantelijan käyttäytymisestä, ja sen perusteella päättänyt suorittaa kantelijalle sekä tämän seurassa olleelle henkilölle turvallisuustarkastukset.

Turvallisuustarkastuksessa poliisi on kantelijan seurassa olleen henkilön hallusta löytänyt kääntöveitsen, jossa oli ollut hasismurusia.

Näkemykseni mukaan poliisilla sinänsä olisi ollut mahdollisuus tässä tapauksessa pakkokeinolain 5 luvun 10 §:ssä säädettyyn henkilöntarkastuksen suorittamiseen; olihan ainakin kantelijaan kohdistettu huumausainerikosepäily. Poliisin selvityksessä ei ole tosin tuotu ilmi, että poliisin toimenpide olisi ollut henkilöntarkastus, vaan siinä on nimenomaan puhuttu turvallisuustarkastuksesta. Näin ollen olen arvioinut poliisin menettelyä turvallisuustarkastuksen suorittamisen näkökulmasta.

Poliisin suorittamasta turvallisuustarkastuksesta säädetään poliisilaissa. Poliisilain 22 §:n 1 momentin mukaan poliisimiehellä on oikeus kiinniottamisen, pidättämisen, vangitsemisen, säilöön ottamisen ja henkilökohtaiseen vapauteen kohdistuvan virka-aputoimen yhteydessä tarkastaa henkilö ja hänen mukanaan olevat tavarat sen varmistamiseksi, ettei tällä ole hallussaan esineitä tai aineita, joilla hän voi vaarantaa säilyttämisen taikka aiheuttaa vaaraa itselleen tai muille.

Totean, että poliisilain 22 §:n sanamuoto ei mahdollista turvallisuustarkastuksen tekemistä valmistelevana toimenpiteenä sen varalta, että henkilö mahdollisesti myöhemmin tultaisiin ottamaan kiinni esim. turvallisuustarkastuksessa tehtyjen löydösten perusteella. Poliisilta saaduista selvityksistä ei käy ilmi, että kantelijalle olisi ilmoitettu kiinniotosta tai että kiinniottoa olisi kirjattu mihinkään asiakirjaan. Korostan sitä, että henkilö joko on tai ei ole kiinniotettu. Esimerkiksi se, että hänen poistumisensa olisi estetty, jos hän tätä olisi yrittänyt, ei sinänsä ole asiaan vaikuttavaa, koska tällöin poliisilla olisi ollut uusi peruste harkita tilannetta. Turvallisuustarkastuksen edellytyksenä on myös, että henkilön kiinniottamisesta on jo päätetty ennen toimenpiteeseen ryhtymistä. Näkemykseni mukaan säännöstä tulkittaessa on otettava huomioon, että turvallisuustarkastuksella puututaan perustuslain 7 §:ssä turvattuun perusoikeuteen, henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Perusoikeuksia rajoittavan säännöksen käyttöalaa ei tule tulkinnalla laajentaa sanamuotoaan laajemmaksi, kuten nyt kantelunalaisessa tapauksessa vaikuttaa tapahtuneen.

Lukitussa tilassa pitäminen

Poliisipäällikön lausunnossa todetaan, että kantelija on ollut tarpeen sijoittaa sumppuun, koska poliisimiehille oli jo aikaisemmin syntynyt käsitys, että hän olisi pyrkinyt autollaan karkuun ja näin välttämään pysäytetyksi tulemisen.

Huumausainetestin tekemisen ajan kantelijan valvonta ei olisi ollut mahdollista ilman sumppuun sijoittamista.

Pakkokeinolain 6 luvun 1 §:n mukaan rikoksesta epäiltyä, joka on esitutkintalain 21 §:n 2 momentin nojalla velvollinen olemaan läsnä esitutkinnassa ja jota ei ole pidätetty tai vangittu, saadaan esitutkinnassa pitää lukitussa tilassa, jos se on välttämätöntä hänen poistumisensa estämiseksi. Häntä ei saa kuitenkaan sijoittaa pidätettyjen säilytyshuoneeseen, ellei pidättämiseen ole 1 luvun 3 §:n mukaan edellytyksiä.

Näkemykseni mukaan kantelijan sulkemiselle sumppuun ei ole ollut pakkokeinolain 6 luvun 1 §:n mukaisia edellytyksiä. Puheena oleva lainkohta edellyttää lukittuun tilaan sijoittamisen olevan välttämätöntä poistumisen estämiseksi. Saaduissa selvityksissä mikään ei viittaa siihen, että kantelija olisi yrittänyt poistua paikalta. Pelkästään se, että hän ei ollut liikennevalvontatilanteessa välittömästi noudattanut poliisin antamaa pysäytysmerkkiä, ei mielestäni osoita, että hänellä olisi ollut tarkoitus poistua poliisiasemalta. Toisaalta kantelijan autokin oli poliisin hallussa häneen kohdistettujen toimenpiteiden ajan, joten hänen poistumisensa huumausainetestin tulosten valmistumisen aikana ei vaikuta todennäköiseltä – en ainakaan näe mahdollisessa poistumisessa olevan mitään odotettavaa hyötyä kantelijalle esim. epäillyn rikoksen selvittämisen vaikeuttamisen kannalta. Laki ei mielestäni myöskään anna perusteita sijoittaa henkilöä sumppuun siitä syystä, että se olisi ainoa tapa valvoa henkilöä hänelle suoritettun huumausainetestin tekemisen ajan.

Edellä todetun perusteella pidän virheellisenä menettelynä sitä, että kantelijan kanssa asioineet vanhemmat konstaapelit A ja B olivat sulkeneet kantelijan ns. sumppuun. Toimenpidettä harkitessani olen ottanut huomioon, ettei sumpussa pitäminen ole kestänyt pitkää aikaa ja sen, ettei kantelijan kuljettaminen poliisiasemalle sinänsä ole ollut lainvastaista.

3.2.2

Kotietsintä

Kotietsinnän edellytyksistä

Kantelijan auto oli kuljetettu Hyvinkään kihlakunnan poliisilaitokselle, jossa siihen oli kohdistettu kotietsintä.

Pakkokeinolain 5 luvun 1 §:n mukaan jos on syytä epäillä, että on tehty rikos, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi kuukautta vankeutta, tai jos selvittävänä ovat yhteisösakon tuomitsemiseen liittyvät seikat, saadaan rakennuksessa, huoneessa taikka suljetussa säilytyspaikassa tai suljetussa kulkuneuvossa, joka on sen hallinnassa, jota on syytä epäillä rikoksesta, toimittaa kotietsintä takavarikoitavan tai väliaikaiseen hukkaamiskieltoon tai vakuustakavarikkoon pantavan esineen tai omaisuuden löytämiseksi taikka muutoin sellaisen seikan tutkimiseksi, jolla voi olla merkitystä rikoksen selvittämisessä.

Huumausaineen käyttörikoksesta säädetty ankarin rangaistus on kuusi kuukautta

vankeutta. Saadun selvityksen mukaan kantelijan seurassa ollut henkilö on ollut syytä epäillä huumausaineen käyttörikoksesta, sillä hänen hallussaan olleessa kääntöveitsessä oli ollut hasismurusia. Myös kantelijaan on hänen käyttäytymisensä perusteella kohdistunut päihtymysepäily.

Esitutkintalain 2 §:n mukaan poliisin on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muutoin on syytä epäillä, että rikos on tehty. Toisaalta, jos jostain tapahtumasta saatavissa olevien tietojen perusteella ei ole syytä epäillä rikosta, ei esitutkintaa saa toimittaa. Syytä epäillä -kynnystä on lain esitöissä (HE 14/1985 s. 16) kuvattu siten, että rikosta on syytä epäillä, kun asioita huolellisesti harkitseva ihminen havaintojensa perusteella päätyy tällaiseen tulokseen. Lain käyttämä sanamuoto jättää esitutkinnan toimittamisesta päättävälle viranomaiselle jossain määrin harkintavaltaa. Tämä johtuu paitsi käsitteen avoimuudesta ja tulkinnallisesta väljyydestä, myös siitä, että tapausta koskevaa näyttöä (epäilyn perustaa) ei ole mahdollista arvioida ja määrittää täsmällisesti esimerkiksi matemaattisesti.

Kuten lainkohta edellyttää, epäilyllä pitää olla syynsä, mikä viittaa siihen, että epäilyn tueksi on olemassa jotakin konkreettista. Pelkkä ylimalkainen epäily ei voi olla esitutkinnan aloittamisen perusteena eikä esitutkintaa tai pakkokeinoja voida toteuttaa vain sen selvittämiseksi, onko henkilöä ylipäätään syytä epäillä rikoksesta.

Poliisi on tehnyt havaintoja kantelijan poikkeavaksi katsottavasta käyttäytymisestä pysäyttämistilanteessa sekä pysäyttämisen jälkeen. Tämä on osaltaan tukenut syntyneitä epäilyksiä kantelijan syyllistymisestä johonkin rikokseen jo havaitun liikenne rikkomuksen ohella. Selvityksen mukaan autoa kuljettanut kantelija oli vaikuttanut päihtyneeltä. Myös hänen ajokäyttäytymisensä pysäyttämistilanteessa on osaltaan perustellusti voinut vaikuttaa rikosepäilyn syntyyn.

Tässä tapauksessa poliisilla on ollut tiedossaan näyttöarvoltaan sinänsä melko vähäisiä kantelijaan kohdistuvaa rikosepäilyä tukevia seikkoja, joista konkreettisin on ollut poliisin tekemä havainto kantelijan "epäilyttävästä" käyttäytymisestä. Tilannetta kokonaisuutena arvioidessani katson kuitenkin, että poliisi ei ole ylittänyt sille kuuluvaa harkintavaltaa, kun se on katsonut esitutkintalain edellyttämän syytä epäillä -kynnyksen ylittyneen. Näin ollen en katso poliisin menetelleen kotietsinnän toimittamisen edellytyksiä arvioitaessa lainvastaisesti.

Totean myös tässä yhteydessä, että esitutkinta- ja pakkokeinolainsäädännön tarkoittamien toimenpiteiden laillisten edellytysten jälkikäteiseen arviointiin ei vaikuta se, minkälainen tulos toimenpiteellä on saavutettu.

Kiinnitän kuitenkin poliisin huomiota siihen, että näkemykseni mukaan poliisin olisi tullut kirjata myös kantelijaa sekä tämän seurassa ollutta henkilöä koskevat epäilynsä ja havaintonsa poliisin rikosilmoitusjärjestelmään, varsinkin kun asiassa oli ryhdytty pakkokeinojen toteuttamiseen.

Saadun asiakirjaselvityksen mukaan asiasta on laadittu ainoastaan liikenne rikkomusta koskeva ilmoitus sekä huumausainetestistä laadittu henkilönkatsastuspöytäkirja.

Kotietsintämenettelystä

Pakkokeinolain 5 luvun 3 §:n mukaan kotietsinnästä päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies. Ilman määräystä saa kuitenkin poliisimies toimittaa kotietsinnän, milloin sen tarkoituksena on kiinni otettavan, pidätettävän tai vangittavan taikka tuomioistuimeen tuotavan tai henkilönkatsastukseen toimitettavan tavoittaminen taikka sellaisen esineen takavarikoiminen, jota on voitu seurata tai jäljittää rikoksen teosta verekseltään. Poliisimies voi määräyksettä toimittaa kotietsinnän myös muulloin, jos asia ei siedä viivytystä.

Kotietsinnästä on ilmoitettu kantelijalle suullisesti. Poliisipäällikön antaman lausunnon mukaan suullista määräystä saadaan käyttää vain sellaisissa kiireellisissä tapauksissa, joissa kirjallisen määräyksen hankkiminen ei ole mahdollista. Lausunnon mukaan kirjallisen määräyksen hankkiminen autossa suoritettavaa kotietsintää ajatellen olisi ollut mahdollista.

Yhdyn poliisipäällikön lausunnossa esitettyyn näkemykseen kirjallisen määräyksen pääsääntöisyydestä. Tässä tapauksessa kysymys ei ilmeisestikään ole ollut tilanteesta, joka ei olisi sietänyt viivytystä. Sinänsä kotietsinnän lailliset edellytykset ovat näkemykseni mukaan olleet olemassa.

Pakkokeinolain 5 luvun 7 §:n mukaan kotietsinnästä on pidettävä pöytäkirjaa.

Saadun selvityksen perusteella suoritetusta kotietsinnästä ei ole pidetty pöytäkirjaa, vaan tapahtumasta on tehty ainoastaan merkintä poliisin tehtävärekisteriin. Poliisipäällikön lausunnon mukaan kyseistä merkintää ei ole pidettävä oikeana ja riittävänä toimenpiteenä tapahtuneesta. Katson kotietsinnän toimittaneiden poliisimiesten menetelleen asiassa lainvastaisesti jättämällä asianmukaisesti laatimatta kotietsintää koskevan pöytäkirjan.

3.2.3

Yhteenvetoa

Yhteenvetona totean, että puheena olevan asiakokonaisuuden käsittelyssä on ollut useita puutteita: Kantelijaan kohdistuvaa huumausainerikosepäilyä koskevia havaintoja ei ole millään tavoin kirjattu, jotta niitä voitaisiin selkeästi arvioida suhteessa pakkokeinojen käytön edellytyksiin, turvallisuustarkastuksen suorittamisen edellytykset ovat olleet kyseenalaiset, kantelijaa on säilytetty lukitussa tilassa ilman selkeitä laista ilmeneviä perusteita, kotietsintään ei ollut hankittu kirjallista määräystä ja kotietsinnän pöytäkirjaaminen asianmukaisella tavalla oli jätetty tekemättä. Näkemykseni mukaan poliisin toimintaa tältä osin on leimannut yleinen huolimattomuus. Suhtautuminen pakkokeinojen käyttöön niiden oikeudellisia edellytyksiä arvioimatta välittyy osaltaan myös vanhemmilta konstaapeleilta A:lta ja B:ltä saadun selvityksen ylimalkaisesta sanavalinnasta "auto sekä molemmat miehet tuotiin poliisiasemalle tarkastuksiin". Tällainen

toimintamalli ei mielestäni ole hyväksyttävä.

Katson, että poliisin menettely kantelunalaisessa tapahtumassa ei ole täyttänyt rikosasian käsittelylle asetettuja vaatimuksia. Näkemykseni mukaan kysymyksessä on ollut tapahtumaketju, jossa eri asteissa ilmenneet sinänsä suhteellisen vähäiset menettelyvirheet ovat yhdessä muodostaneet kokonaisuuden, jota ei voida pitää asianmukaisen poliisitoiminnan mukaisena. Kärjistetysti sanottuna tapaus osoittaa välinpitämätöntä suhtautumista pakkokeinojen käyttöön poliisin tehtävissä. Se osoittaa myös sen, miten keskeinen merkitys asioiden ja niiden käsittelyn eri vaiheiden asianmukaisella kirjaamisella on, ei ainoastaan asianosaisen vaan myös viranomaisen itsensä samoin kuin valvontaviranomaisten kannalta. Asianosaisen ja viranomaisten kannalta asianmukainen kirjaaminen mahdollistaa asian käsittelyn vaiheiden seuraamisen. Yksittäisen virkamiehen kannalta kyse on samalla myös hänen omasta oikeusturvastaan siinä vaiheessa, kun asioita ehkä joudutaan jälkikäteen selvittämään.

4

TOIMENPITEET

Saatan moittivat käsitykseni edellä kohdasta 3.2.1 selostetusta lainvastaisesta menettelystä vanhempien konstaapeleiden A:n ja B:n tietoon heidän suoritettuaan kantelijalle turvallisuustarkastuksen sekä pidettyään kantelijaa poliisiaseman lukitussa tilassa (ns. sumpussa) ilman oikeudellisia perusteita. Saatan myös moittivan käsitykseni kotietsintämenettelyn lainvastaisuudesta heidän tietoonsa edellä kohdassa 3.2.2 ilmenevin perustein. Kiinnitän myös mainittujen poliisimiesten huomiota tapahtumien dokumentoinnin tärkeyteen.

Toimenpiteitteni tietoon saattamiseksi lähetän jäljennökset tästä päätöksestäni edellä mainituille poliisimiehille. Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Hyvinkään kihlakunnan poliisipäällikölle tiedoksi.

Muihin toimenpiteisiin kirjoitus ei anna aiheutta ja sen liitteet palautetaan ohessa.